जालपादो ऽपि सो ऽकस्मात् तं दृष्ट्वा 'एव 'आगतं तथा
वित्रासाद् भ्रष्टनिस्त्रिंशो निपपात 'आसनाद् भुवि । 245
देवदत्तो ऽपि तत्खड्गं स लब्धा अप्य् अबधीन् न तं,
रिपुष्व् अपि हि भीतेषु सानुकम्पा महाशयाः । 246
तं जिघांसुं च वेतालं तं जगाद स वारयन्,
पाषण्डिना किम् एतेन कृपणेन हतेन नः । 247
स्थाप्यतां भुवि नीत्वा 'अयं तस्मात् स्वनिलये त्वया,
आस्तां भूयो ऽपि तत्र 'एव पापः कापालिको वरं । 248
इत्य् एवं वदतस् तस्य देवदत्तस्य तत्क्षणं
दिवो ऽवतीर्य शर्वाणी देवी प्रत्यक्षतां ययौ । 249
सा जगाद च तं प्रह्वं, पुत्र तुष्टा 'अस्मि ते ऽधुना
अनन्यसदृशेन 'इह सत्त्वोत्कर्षेण सम्प्रति । 250
तद् विद्याधरराजत्वं मया दत्तम् इह 'एव ते,
इत्य् उक्त्वा 'अर्पितविद्या सा देवी सद्यस् तिरोऽभवत् । 251
जालपादश्च नीत्वा 'एव वेतालेन स भूतले
विभ्रष्टसिद्धिर् निदधे, न 'अधर्मश्च चिरम् ऋद्धये । 252
देवदत्तो ऽपि सहितः स विद्युत्प्रभया तया
विद्याधराधिराज्यं तत् प्राप्य तत्र व्यजृम्भत । 253

Digitized by Google